

Δεν είναι ο (κορωνο)ϊός ταξικός, είναι η (καπιταλιστική) κοινωνία

Ο κορωνοϊός αποκαλύπτει όλες τις «πληγές» του καπιταλισμού,
αλλά οι συνέπειες θα είναι βαριές για τις εργαζόμενες τάξεις,
τους άνεργους, τους φτωχούς, τους συνταξιούχους

Του **Αλέξη Λιοσάτου**

Θα ήθελα πολύ να μπορέσω να ισχυριστώ, μισοαστειευόμενος, όπως έκαναν κάποιοι, ότι η πανδημία του κορωνοϊού είναι η εκδίκηση των φτωχών. Ο περιορισμός των ταξιδιών στο εξωτερικό, μέσω των οποίων τα πιο εύπορα στρώματα του ελληνικού πληθυσμού κουβάλησαν τον ιό στην χώρα, το κλείσιμο καφετεριών, εστιατορίων και κέντρων διασκέδασης, των θεάτρων, των γυμναστηρίων ή των μουσείων, των εμπορικών κέντρων, των κέντρων αισθητικής ή των κομμωτηρίων αφορά και πάλι κυρίως τα πιο ευκατάστατα κομμάτια του πληθυσμού. Δυστυχώς όμως, τα πράγματα δεν είναι καθόλου έτσι και δεν επιτρέπουν... χαιρεκακία ή αστεία τέτοιου είδους.

Οι εργαζόμενοι, τα κατεξοχήν θύματα

Η τηλεεργασία αφορά πολύ συγκεκριμένους τομείς της εργασίας, ένας περιορισμένος αριθμός δημοσίων και ιδιωτικών υπηρεσιών έχει κλείσει και οι υπόλοιποι κλάδοι της οικονομίας συνεχίζουν να λειτουργούν κανονικά. Σε αυτούς εξακολουθεί να υπάρχει ο κίνδυνος διασποράς του ιού και η πλειονότητα των εργαζομένων σε αυτούς δεν έχει την πολυτέλεια να μην πάει στη δουλειά του για να προστατευτεί – είτε γιατί θα χάσει τη δουλειά του είτε γιατί δεν έχει την οικονομική πολυτέλεια να χάσει μεροκάματα. Ακόμα κι αν εμφανίσει συμπτώματα, είναι πολύ πιθανό να προσπαθήσει να τα αποκρύψει για τους ίδιους λόγους, όπως π.χ.

έγινε με το «σπάσιμο» της καραντίνας από ασθενείς στον Πύργο. Από την αρχή αυτός ήταν ένας από τους βασικούς λόγους εξάπλωσης του ιού, όπως π.χ. με τους ταξιτζήδες που μετέφεραν τους πρώτους ασθενείς από Ιταλία και δεν δηλώθηκαν στις αρμόδιες αρχές για να μη χάσουν το μεροκάματο.

Με εξαίρεση το μόνιμο προσωπικό στο Δημόσιο που δεν χάνει τον μισθό του ακόμα κι όταν δεν εργάζεται, οι υπόλοιποι εργαζόμενοι πρέπει να δουλέψουν για να ζήσουν, αλλιώς θα λιμοκτονήσουν – νο 1 αξίωμα στον καπιταλισμό. Για τους περισσότερους δεν υπάρχουν «καβάτζες» ούτε στα στρώματα ούτε στις τράπεζες. Συνεπώς οι εργαζόμενοι/ες κινδυνεύουν περισσότερο να νοσήσουν, να εξαπλώσουν τη νόσο στις οικογένειες και στους συναδέλφους τους.

Το γεγονός ότι ακόμα δεν έχουν κλείσει οι Εκκλησίες αποτελεί δολοφονική επιλογή της κυβέρνησης και της εκκλησιαστικής εξουσίας, για να προστατευτεί το «κύρος» της και τα ανορθολογικά της δόγματα με τα οποία ταΐζει σκοταδισμό το «ποίμνιο» – με κίνδυνο να ξεκάνει μια ώρα αρχύτερα, ανθρώπους κατά κανόνα φτωχούς και ηλικιωμένους.

Μικρές επιχειρήσεις που τους αφορά η απαγόρευση λειτουργίας είναι πιθανό να προσπαθήσουν με παράνομους και ημιπαράνομους τρόπους να συνεχίσουν να λειτουργούν, διαφορετικά θα κλείσουν το μαγαζί τους, οπότε τα χρέη, που ήδη τους έχουν αρπάξει από τον λαιμό, θα τους πνίξουν. Μικρές επιχειρήσεις που συνεχίζουν νόμιμα τη λειτουργία τους, μπορεί για παρόμοιους λόγους να μην τηρούν τους αναγκαίους αυστηρούς κανόνες υγιεινής. Το πιο απλό παράδειγμα, τα ντιλιβεράδικα.

Τα σχολεία έκλεισαν, αλλά κανείς δεν ρώτησε τους εργαζόμενους γονείς αν έχουν πού να αφήσουν τα παιδιά τους για να πάνε στη δουλειά. Αν υπάρχουν διαθέσιμοι παππούδες, είναι πιθανό να κολλήσουν από τα -συνήθως ασυμπτωματικά- παιδιά-φορείς του ιού, ενώ διασπορά μπορεί να υπάρξει και μέσα από μπέιμπι-σίτινγκ ή οποιαδήποτε άλλη εναλλακτική φύλαξης του παιδιού, αν δεν υπάρχει δυνατότητα για τον γονιό να σταματήσει να

εργάζεται.

Τα σχολεία σταμάτησαν, αλλά πολλά φροντιστήρια μπορεί να συνεχίσουν τη λειτουργία τους παράνομα και ρισκάροντας ποινές από το κράτος, μπροστά στον κίνδυνο να τους διώξουν από τα κτήρια που στεγάζονται αν δεν πληρώσουν λογαριασμούς και νοίκι. Προφανώς οι εργαζόμενοι σε αυτά θα μείνουν απλήρωτοι. Δεν έχουν όλα τα φροντιστήρια την ίδια δυνατότητα «διαδικτυακής εκπαίδευσης» και φυσικά ούτε όλοι οι μαθητές δυνατότητα απόκτησης εξελιγμένου ηλεκτρονικού υπολογιστή και ίντερνετ. Οι πιο πλούσιοι μαθητές θα κάνουν ιδιαίτερα μαθήματα (παράνομα και με κάποιο ρίσκο μετάδοσης του ιού) για να προχωρήσουν, οι πιο φτωχοί θα μείνουν πίσω. Κι εδώ χτυπιούνται τα πιο αδύναμα στρώματα.

Η καλύτερη λύση για το προσωπικό (αυτοπροστασία) και το συλλογικό (μείωση κινδύνου διασποράς) είναι να μένει κανένας κλεισμένος στο σπίτι του. Για να μένει κανείς στο σπίτι του πρέπει να πάει με... φορηγάκι και να προμηθευτεί φάρμακα, τρόφιμα και είδη πρώτης ανάγκης. Ήδη έχουν σημειωθεί τέτοια φαινόμενα. Όσο περισσότερα ευρώ έχεις, τόσο μεγαλύτερες δυνατότητες έχεις να αποκτήσεις «στοκ» και να μείνεις ασφαλής στο σπίτι σου και μάλιστα χωρίς να δουλεύεις. Όσο περνάει ο καιρός τόσο περισσότερο θα ανεβαίνουν οι τιμές (ήδη ξεκίνησαν σε φαρμακευτικά είδη-μάσκες, αντισηπτικά κ.λπ. και δεν αποκλείεται να το δούμε σύντομα και σε τρόφιμα) και τόσο πιο δύσκολο για τον φτωχό να τα αγοράσει, πόσο μάλλον να αποκτήσει «στοκ». Τα φαρμακευτικά είδη αυτοπροστασίας ήδη είναι απρόσιτα για τα λαϊκά στρώματα. Όσο αδειάζουν τα ράφια, τόσο πιο δύσκολο θα είναι να τα προμηθευτούν και τόσο πιο δυσπρόσιτα οικονομικά θα γίνονται. Άρα κι εδώ κινδυνεύει η εργατική τάξη και η φτωχολογιά πολύ περισσότερο. (Κι ύστερα διαμαρτύρονται μερικοί για τα «ορφανά» κρούσματα).

Για να διαπιστώσεις αν είσαι φορέας, πρέπει να ανατρέξεις στις πανάκριβες ιδιωτικές υπηρεσίες υγείας (οι περισσότεροι δεν έχουν αυτή τη δυνατότητα) ή να προστρέξεις στο δημόσιο σύστημα Υγείας. Το δημόσιο σύστημα Υγείας είναι ήδη στα όρια της

κατάρρευσης και καλεί ήδη τους νοσούντες με ήπια συμπτώματα να μην πάνε καν στο νοσοκομείο, είτε για να μην κολλήσουν τον ιό (αν δεν έχουν νοσήσει από κορωνοϊό αλλά από απλή γρίπη) είτε για να μην τον διασπείρουν. Με δεδομένο ότι το δημόσιο σύστημα υγείας στην Ελλάδα είναι πολύ πιο αδύναμο σε εξοπλισμό και προσωπικό από αυτό της Ιταλίας, είναι δεδομένο ότι έρχεται σαν χιονοστιβάδα κατά πάνω μας το μοντέλο της Ιταλίας... εις το τετράγωνο ή εις τον κύβο: οι μεγαλύτερης ηλικίας άνθρωποι θα αφήνονται να πεθάνουν για να δοθεί προτεραιότητα στους νεότερους και όσο πιο πολλά σοβαρά περιστατικά συγκεντρώνονται, τόσο πιο κάτω θα μετατοπίζεται το όριο ηλικίας της... σωτηρίας (πρώτα θα δοθεί προτεραιότητα σε ανθρώπους ηλικίας κάτω των 70, μετά των 60, των 50 και πάει λέγοντας). Όσοι «υπερήλικες» δεν έχουν αρκετά ευρώ, θα αφεθούν στη μοίρα τους. Εκτός αν έχουν επώνυμο «Μαρινάκης», αν έχουν ονόματα υπουργών και «προσωπικοτήτων» – εκεί αλλάζουν τα πράγματα. Ταξικό είναι το ζήτημα.

Οι φτωχότεροι των φτωχών

Ο ιός είναι σχεδόν σίγουρο ότι θα μεταδοθεί και στα νησιά του ανατολικού Αιγαίου. Στα άθλια στρατόπεδα συγκέντρωσης προσφύγων στα νησιά του ανατολικού Αιγαίου είναι ζήτημα χρόνου να υπάρξει ασθενής-φορέας της νόσου. Οι άνθρωποι εκεί ζουν σε συνθήκες στάβλων, στοιβαγμένοι σαν σαρδέλες, εκτεθειμένοι σε όλες τις καιρικές συνθήκες και χωρίς πρακτικά ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, χωρίς δυνατότητα να τηρούνται οι κανόνες ατομικής υγιεινής, ζώντας μέσα στα σκουπίδια τους. Οι φασίστες ήδη άρχισαν να ξυλοφορτώνουν και να καταδιώκουν εργαζόμενους σε ΜΚΟ και αλληλέγγυους. Είναι δεδομένο ότι ο ιός εκεί θα μεταδοθεί με ρυθμούς χιονοστιβάδας, ότι το ακροδεξιό καθεστώς Μητσοτάκη-Εκκλησίας-Βελόπουλου-Χρυσής Αυγής θα αφήσει με χαρά να πεθάνουν πολλοί από αυτούς, αλλά και ότι ο ιός αυτός είναι σχεδόν αναπόφευκτο να «επιστρέψει» στους ντόπιους εντείνοντας τη μετάδοσή του. Είναι δεδομένο ότι και τότε θα «αξιοποιηθούν» οι πρόσφυγες ως εχθροί της πατρίδας που κολλάνε αρρώστιες στους ντόπιους, ασχέτως αν είναι πιθανότερο να

κόλλησαν αυτοί τον ιό από Έλληνες, ασχέτως αν δεν φταίνει αυτοί που τους μάντρωσαν υπό αυτές τις συνθήκες σε φυλακές στα ελληνικά νησιά αντί να τους αφήσουν να πάνε να δουλέψουν, βασικά σε άλλες χώρες, όπως θέλουν οι περισσότεροι. Το μπλοκ της αντίδρασης θα κάνει ό,τι μπορεί για να μην τους επιτραπεί να έχουν ισότιμη αντιμετώπιση από το εθνικό σύστημα υγείας. Οι κολασμένοι της Γης, οι ξεριζωμένοι προλετάριοι και φτωχοί, θα αποδειχθούν και πάλι το Νο 1 θύμα τόσο του ιού όσο και του ρατσιστικού μίσους – και πάλι ταξικό το ζήτημα.

Και ποιος θα κληθεί να πληρώσει το μάρμαρο; Τα έκτακτα μέτρα λόγω κορωνοϊού, ανακοινώνουν οι κυβερνητικοί, θα μας «βγάλουν εκτός οικονομικού σχεδιασμού». Που σημαίνει ότι κάποιος πρέπει να τα πληρώσει. Που σημαίνει νέα μέτρα ή/και μνημόνια στο εγγύς μέλλον. Επίσης, λένε, ο κορωνοϊός φαίνεται ότι θα παίξει τον ρόλο για νέο διεθνές «κραχ» – κι αυτό σημαίνει νέα μέτρα. Ποιον θα πλήττουν τα νέα μέτρα; Σίγουρα όχι το κεφάλαιο, τους παπάδες, τον στρατό, την Εκκλησία. Μαντέψτε ποιους.

Τα ίδια και χειρότερα ισχύουν για όλον τον πλανήτη.

Στη μεγαλύτερη υπερδύναμη-ιμπεριαλιστική μητρόπολη του πλανήτη, στις ΗΠΑ, υπάρχουν περιπτώσεις που δεν κλείνουν καν τα σχολεία, γιατί οι φτωχοί και άστεγοι μαθητές πρέπει απλά να φάνε ή για να μπορούν να απολαμβάνουν μια στοιχειώδη δωρεάν ιατροφαρμακευτική περίθαλψη.⁽¹⁾

Όταν δε ο ιός -αναπόφευκτα- θα φτάσει στην Αφρική, σε χώρες με ανύπαρκτο σύστημα ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης για την πλειονότητα του πληθυσμού, σε χώρες όπου οι άνθρωποι νοσούν και πεθαίνουν μαζικά από ασθένειες που στη «Δύση» έχουν εξαφανιστεί ή αντιμετωπιστεί εδώ και δεκαετίες, θα σημειωθούν πολύ περισσότεροι θάνατοι, ενώ το εμβόλιο που πιθανά «εμείς» θα «απολαμβάνουμε», «εκείνοι» μπορεί να μην έχουν την πολυτέλεια να το «απολαύσουν» ποτέ. Είναι δε πιθανό η μαζική εξάπλωση του ιού στην Αφρική να αποτελέσει ακόμα ένα αίτιο για μετανάστευση/ξεριζωμό από εκεί προς την Ευρώπη.

Ταξικές συνέπειες

Είναι γεγονός ότι η διεθνής πανδημία καθιστά σαφέστερο ότι η μοίρα των ανθρώπων και των λαών συνδέεται πέρα από σύνορα και μάλιστα αναδεικνύονται οι ταξικές διαστάσεις των συνεπειών και της κρατικής αντιμετώπισης του ιού σε διεθνή κλίμακα: τα διαλυμένα συστήματα υγείας, η ακρίβεια και οι ελλείψεις στα ράφια, τα δύο μέτρα και δύο σταθμά που ισχύουν για τους «πάνω» και τους «κάτω». Αυτά αποτελούν μια από τις προϋποθέσεις για να γίνει πιο κατανοητό από ποτέ ότι «οι εργάτ(ρι)ες δεν έχουμε πατρίδα».

Ωστόσο, αυτά τα δεδομένα δεν θα «μεταφραστούν» από μόνα τους, χρειάζονται «μεταγλώττιση» από το εργατικό κίνημα, τα κινήματα αντίστασης και την Αριστερά, ειδικά σε μια περίοδο που ο εθνικισμός, ο ρατσισμός κι ο φασισμός, τα αυταρχικά αντιδημοκρατικά καθεστώτα ενισχύονται διεθνώς με επιλογή των αστικών τάξεων, καθώς προετοιμάζονται για νέα οικονομική κρίση και νέα υποτροπή των συγκρούσεων μεταξύ μεγάλων και μικρομεσαίων χωρών. Ειδικά σε μια περίοδο που οι άρχουσες τάξεις αντιμετωπίζουν τον ιό στην ακριβώς αντίθετη κατεύθυνση: με κλείσιμο συνόρων, με το κριτήριο «πόσα σηκώνει ο εθνικός προϋπολογισμός και τα πρωτογενή πλεονάσματα», με την επιδίωξη να αξιοποιηθεί προς όφελος του ρατσισμού, του εθνικισμού και της κατατρομοκράτησης του κόσμου, να βλάψουν ή μια χώρα την άλλη κ.λπ.

Σε τέτοιες περιόδους αποκαλύπτεται επίσης η υποκρισία των νεοφιλελεύθερων κέντρων, που λίγες βδομάδες πριν προσπαθούσαν να εξαφανίσουν τον δημόσιο και να αποθεώσουν τον ιδιωτικό τομέα και σήμερα ανακοινώνουν ότι βασίζονται στο εθνικό σύστημα υγείας για την απόκρουση της πανδημίας. Η υποκρισία στην Ελλάδα περισσεύει, αν και κάποιος κυνικός μπορεί να τη βρει και διασκεδαστική. Η κυβέρνηση 10 μέρες πριν απλά ανακοίνωνε πως η χώρα είναι θωρακισμένη και καλούσε τον κόσμο να... κοινωνεί άφοβα στις Εκκλησίες. Επαγγελματίες απατεώνες ακροδεξιοί μεγαλοπαπάδες, τσαρλατάνοι ακροδεξιοί γιατροί (που κανονικά πρέπει να τους στερήσουν διάπαντός την άδεια άσκησης

επαγγέλματος και να τους κλείσουν φυλακή)-φερέφωνα κυβέρνησης και Εκκλησίας, επίσης καλούσαν τον κόσμο να κοινωνεί άφοβα. Στη συνέχεια η Εκκλησία ανακοίνωσε κλείσιμο κατηχητικών, διά στόματος Ιερώνυμου άρχισε να τα «γυρνάει» (με μια δήλωση του τύπου «εντάξει ρε παιδιά, μια κουβέντα είπαμε, και να μην κοινωνήσετε δεν χάθηκε κι ο κόσμος, δεν κρατάμε αποσιολόγιο») και πλέον συζητεί ίσως να κλείσει και τους ναούς (ακόμα κι αν το κάνει εντελώς καθυστερημένα, η στάση της δεν καθίσταται λιγότερο εγκληματική). Τα σχολεία πρώτα δεν συνέτρεχε κανένας λόγος να κλείσουν, μετά έπρεπε να κλείσουν λίγα και μετά όλα.

Έτσι και με την υγεία, ίδια υποκρισία. Το κόμμα που κατεξοχήν έβριζε και μισούσε τους δημοσίους υπαλλήλους, σήμερα στην κυβέρνηση όχι μόνο εναποθέτει όλες του τις ελπίδες στο ΕΣΥ αλλά και ανακοινώνει προσλήψεις γιατρών και νοσηλευτών – χωρίς, πάντως, για την ώρα να έχει προκηρυχθεί θέση γιατρού. Το κόμμα που διατυμπάνιζε την «ελευθερία της αγοράς χωρίς κρατικές παρεμβάσεις» σήμερα βάζει λουκέτα σε ιδιωτικές επιχειρήσεις και επιτάσσει ιδιωτικές κλινικές. Πριν το έπαιζε μάγκας ο Μητσοτάκης, τώρα εκλιπαρεί τον κόσμο να μείνει στο σπίτι του και να μην αρρωστήσει -πραγματικά σε αυτή την περίπτωση θα άξιζε να κάνει... μερικές προσευχές, γιατί αν δεν πιάσουν οι ευχές του, θα το πληρώσει άσχημα κι ο ίδιος.

Τι έπρεπε/πρέπει να γίνει

Όντως, η στροφή στο κράτος, στον... κεϊνσιανισμό τρόπον τινά, είναι μονόδρομος για να αντιμετωπιστεί η πανδημία. Το ΕΣΥ διαθέτει τις υποδομές (ΜΕΘ), το προσωπικό και τη σωρευμένη εμπειρία για να αντεπεξέλθει στην πανδημία. Μόνο που το ΕΣΥ χρειάζεται δραστική αύξηση της χρηματοδότησης – σε λίγες μέρες ή εβδομάδες οι ελλείψεις του θα κάνουν πάταγο και θα μετράμε εξαιτίας αυτού δεκάδες νεκρούς, στην καλύτερη περίπτωση. Τι άλλο θα μπορούσε-έπρεπε να κάνει ένα κράτος, πέρα από το ότι χρειαζόταν να χρηματοδοτήσει πολύ νωρίτερα την επέκταση ενός δωρεάν δημόσιου συστήματος υγείας, αντί να δαπανά πολλαπλάσια ποσά για εξοπλισμούς και να πληρώνει στρατιωτικούς, αστυνομία και παπάδες και πέρα από το ότι έπρεπε να βάλει λουκέτο πολύ

νωρίτερα (τουλάχιστον δύο βδομάδες πριν) σε όλες τις επιχειρήσεις, υπηρεσίες, δραστηριότητες όπου συνωστίζονται άνθρωποι;

Έπρεπε / θα μπορούσε:

α) Να επιτάξει όλα τα προϊόντα από ράφια φαρμακευτικών εταιρειών, φαρμακείων, σούπερ μάρκετ κ.λπ., ώστε να απαγορεύει τη μαζική πώληση προϊόντων σε κάποιους αδειάζοντας τα ράφια για τους υπόλοιπους, αλλά και την άνοδο τιμών. Να εξασφαλίσει την ισότιμη διανομή των προϊόντων ανάλογα με τις πραγματικές ανάγκες κάθε οικογένειας.

β) Να εξασφαλίσει τη χορήγηση επιδομάτων στις λαϊκές οικογένειες (δηλαδή τουλάχιστον στα 2/3 της ελληνικής κοινωνίας σήμερα) για να μπορούν να ανταποκριθούν στα αυξημένα έξοδα που επιβάλλει η αντιμετώπιση της πανδημίας (αντισηψία, αυτοπροστασία κ.λπ.).

γ) Να χορηγήσει επίδομα σε γονείς που δεν μπορούν να σταματήσουν τη δουλειά τους, για να μπορούν να αφήσουν κάπου το παιδί τους που δεν πάει σχολείο ή ακόμα καλύτερα το (ε).

δ) Να χορηγεί το κράτος δωρεάν σε όλες τις επιχειρήσεις τα μέσα που απαιτούνται για να εργάζονται οι υπάλληλοι/εργάτ(ρι)ες με ασφάλεια και να μην αποτελούν κίνδυνο για τους υπόλοιπους ή ακόμα καλύτερα,

ε) να σταματήσουν όλοι να εργάζονται ή έστω όσοι μπορούν να τηλεεργάζονται, καθώς ο πιο αποτελεσματικός τρόπος για τη μη μετάδοση/διασπορά του ιού είναι να κάθεται ο κόσμος σπίτι του. Άλλωστε, όταν ο εργαζόμενος βρίσκεται κάτω από την πίεση της παραγωγής/του αφεντικού, πέραν του ότι έρχεται σε επαφή με άλλον κόσμο, είναι επιπλέον δύσκολο να τηρήσει τέλεια τα πρωτόκολλα υγιεινής και αυτοπροστασίας. Αλλά δεν αρκεί να σταματήσει να δουλεύει ο εργαζόμενος, πρέπει και να μπορεί να ζήσει. Αυτό σημαίνει ότι πρέπει να του παρέχεται ένα επίδομα-μισθός τέτοιος που να μπορεί να συντηρεί την οικογένειά του. Διαφορετικά δεν υπάρχει περίπτωση ούτε να μην διασπαρεί ο ιός

ούτε να τηρηθούν αυστηρά οι κανόνες καραντίνας από τους νοσούντες.

στ) Εργαζόμενοι που δεν πληρώνονται αυτές τις μέρες λόγω «αναγκαστικής άδειας» ή και απόλυσης πρέπει να πληρώσουν το νοίκι και τους λογαριασμούς τους. Μικρές επιχειρήσεις που δεν δουλεύουν λόγω της κρίσης, συνεχίζουν να συσσωρεύουν χρέη (νοίκι, λογαριασμοί, ταμεία, εφορία κ.λπ.). Θα έπρεπε να βγει διάταγμα διαγραφής αυτών των υποχρεώσεων για όσο διάστημα διαρκέσει η κρίση του ιού.

Αυτά τα ενδεικτικά μέτρα, ωστόσο, αφενός απαιτούν πολύ «περισσότερο κράτος», αφετέρου είναι απίθανο να εφαρμόζονταν από αστικό κράτος. Είναι «μεταβατικά» αιτήματα, που μπορούν να δώσουν πραγματικές λύσεις στη σημερινή κρίση αλλά θα μπορούσαν υλοποιηθούν μόνο με ένα κίνημα αυτενέργειας των εργαζομένων και των φτωχών και να διατηρηθούν μόνο από ένα καθεστώς με εργατικό-λαϊκό έλεγχο. Άρα είναι η ώρα (και μια ευκαιρία ακόμα) να μιλήσουμε και πάλι για την αναγκαιότητα του σοσιαλισμού, μπροστά στη νεοφιλελεύθερη βαρβαρότητα που σε τέτοιες περιστάσεις αποδεικνύεται πιο ξεκάθαρα δολοφονική και απειλητική για τα δικαιώματα της κοινωνικής πλειοψηφίας.

Αν υπήρχε σήμερα ισχυρό εργατικό κίνημα και Αριστερά, θα έπρεπε να προχωρήσει σε απεργίες και κινητοποιήσεις για να επιβάλει τα παραπάνω – ασχέτως αν η κυβέρνηση θα προσπαθούσε να επικαλεστεί τον... κορωνοϊό για να τις εξουδετερώσει. Θα μπορούσε να παγώσει την παραγωγή και να μην την ξαναθέσει σε λειτουργία αν δεν προσληφθούν άμεσα δεκάδες χιλιάδες νοσηλευτές και γιατροί που χρειάζονται τα νοσοκομεία, αν δεν ενισχυθούν τα νοσοκομεία υλικοτεχνικά με πολλαπλάσια κονδύλια. Βέβαια σήμερα δεν βρισκόμαστε σε αυτό το σημείο. Η Αριστερά και το εργατικό κίνημα ξεκινάνε από το ναδίρ, αλλά πρέπει να αρχίσουν επειγόντως να αντιστρέφουν την τάση. Να ισχυροποιήσουμε την οργάνωση και τη μαχητικότητα της τάξης μας, τα συνδικάτα, τις οργανώσεις μας μέσα από πρωτοβουλίες αντίστασης απέναντι στα χτυπήματα που έρχονται απανωτά: φασιστικό παρακράτος στα σύνορα και ελληνοτουρκική όξυνση,

περιορισμός διαδηλώσεων, κορωνοϊός, ασφαλιστικό... Είναι καθήκοντα που τα είχαμε, τα έχουμε και θα εξακολουθήσουμε να τα έχουμε. Με ή χωρίς κορωνοϊό.

Παραπομπές

(1)

<https://4news.gr/%ce%bd%ce%ad%ce%b1-%cf%85%cf%8c%cf%81%ce%ba%ce%b7-%ce%b7-%ce%b1%ce%ba%cf%81%ce%b1%ce%af%ce%b1-%cf%86%cf%84%cf%8e%cf%87%ce%b5%ce%b9%ce%b1-%ce%ba%cf%81%ce%b1%cf%84%ce%ac-%ce%b1%ce%bd%ce%bf%ce%b9%cf%87/>